

A SZENT

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 46. szám, 2016. november 18.

Az *orbanviktor.hu* oldalon olvasható a miniszterelnök beszéde, amely a *Szent Márton és Európa* című konferencián hangzott el. „Mert ahhoz, tisztelt Hölgyeim és Uraim, hogy adni tudjunk azoknak, akiknek semmijük sincs, szükségünk van olyanokra is, akiknek van. Olyan elkötelezett kormányzati politikára, amelynek nemcsak a szíve van a helyén, de a józan esze is. Mert bármennyire is végtelen a szívünk, amikor mások szenvedését látjuk, a lehetőségeink azonban ettől végesek maradnak. Ezért adott Márton a koldusnak csak egy darabot a köpenyéből, amekkorára annak szüksége volt: sem többet – ha jól értem –, sem kevesebbet. Ha az egész köpenyét odaadta volna, azzal azt éri el, hogy ő fagy meg az úton, és ma nincs kiről beszélünk. Az irgalmasság nem lehet egyenlő saját magunk tönkretételével. A szentek legendái olyan iránytűk, tájékozódási pontok, amelyek segítik az embert eligazodni a mindennapok zűravarában – ideértve a miniszterelnököt, illetve a miniszterelnököket is. Szent Márton története ma, a XXI. században egy ilyen mércét, követendő mintát ad nekünk, amelyet érdemes megfontolnunk. Adja a bátorság példáját a hitért folytatott harcban, az alázatát a hatalom gyakorlásában, és a könyörületét a másik emberhez fordulásban. Első példázat a politikusok számára: ő még püspökként is megmaradt plebejusnak. Sőt, magára a püspöki címre sem törekedett. Nemhogy nem könyökölt a hatalomért, de amikor szóba került a neve, a népi hagyomány szerint inkább meghúzódott egy ólban a libák között, akkor a legdemokratikusabb módon, közfelkiáltással választották Tours püspökévé.”

Kilencvennyolc százalékkal.